

асимилира турското население. Оттук и атитюдите към българския език се промениха. Българският език бе най-употребяван до 1985 г. от турците в ежедневно общуване – и в домашни условия, и на обществени места. Докато днес той почти не се използва от тях в домашни условия, а само на обществени места.

Ромското население, изповядващо мюсюлманската религия, приема за по-престижен турския език и се стреми към смяна на ромския с турския език във всекидневното общуване. Една част от ромите изцяло са забравили ромския език и са преминали към употребата на турския, а друга част, които го знаят, не го използват, а предпочитат турски или български език за общуване.

Ромите християни приемат за по-престижен българския език и са преминали към по-честата му употреба в ежедневно общуване. Това се обяснява с факта, че околното население – българи и турци, много често имат негативно отношение към ромите, съответно и към ромския език.

Българското население като цяло има отрицателно отношение към езиците на малцинствата, но по престижност турският език се нарежда на по-високо стъпало от ромския език. Защото една голяма част от турското население е високо образовано, има своя интелигенция, докато сред ромското население все още процентът на неграмотните е много висок.

6. ИНТЕРФЕРЕНЦИЯТА КАТО ЯВЛЕНИЕ В ЕЗИКОВОТО ОБЩУВАНЕ

Първоначалният етап на самостоятелно продуциране на реч на втори език (Е2) е труден процес за детето. То допуска много грешки, дължащи се на езиковата интерференция или езиковия трансфер на знания от майчиния език към втория език.

Според нас най-добре формулирано е определението за интерференция от У. Вайнрайх (1953), който твърди, че: *„случаите на отклонение от нормите на два езика, които се наблюдават в речта на билингви като резултат от езиковите контакти, се назовава с явлението интерференция“*.

Т. Одлин (1989) определя, че езиковият трансфер не е просто: